

Wizualna pełnia

Autorzy prac to troje młodych łodzian: Piotr Skowron, Maciej Walczak i Irena Zieniewicz. Prezentowane dzieła łączy poszukiwanie interesującej formy – dla niej samej lub dla oddania zamierzonej treści. Skowron skupia się na geometrycznej, zmultiplikowanej linii, której matematyczny chłód niwelują jaskrawe kolory, Walczak – również na linii, ale płynnej, wyrazistymi konturami budującej przechodzące jeden w drugi kształty, Zieniewicz natomiast wybrała niejednoznaczna, rozmytą plamę barwną, zderzoną z równomiernymi płaszczyznami czerni i bieli.

„W poszukiwaniu wspólnych płaszczyzn twórcy zdecydowali się na akcent będący nawiązaniem do ich działań na festiwalu Ravekjavik, które zostały przeskalowane i dostosowane do bardziej kameralnych warunków przestrzeni Kamienicy Hilarego Majewskiego” – pisze kurator wystawy Maciej Walczak. I o dziwo, te na wskroś nowoczesne prace pasują do historycznych wnętrz, interesująco z nimi kontrastując. W wyniku zaciemnienia pomieszczeń tak, by oświetlone, fluoryzujące prace lepiej wybrzmiały, dekoracyjne tapety i sztukaterie stały się bowiem dla owych prac jedynie delikatnie zarysowanym tłem, nie wizualną konkurencją.

Na sitodrukach Piotra Skowrona z cyklu „Interferencja” wściekle kolorowe poziome linie (a w zasadzie wąskie, nierównomierne smugi) nakładają się na siebie, co daje efekt wibrowania. Na widza działa to hipnotycznie. Same płaszczyzny grafik, ściśle zapełnione liniami, również się nakładają. Inna praca to koło (z otworem pośrodku), również zbudowane z kolorowych linii. Ich nakładanie się na siebie buduje optyczny efekt głębi – koło staje się migocącą tubą, a przy dłuższym wpatrywaniu się wręcz tunelem.

Ta grafika jest środkowym elementem tryptyku złożonego z prac wszystkich trojga twórców – o takich samych wymiarach. Pozostałe jego elementy to „Medium” Macieja Walczaka, „przeniesiony” na płótno i oświetlony różowym światłem mural przedstawiający koronowaną głowę oraz również podświetlona praca Ireny Zieniewicz z nierównomiernie naniesionymi plamami niebieskości, różów i żółci, przypominającymi eksplozję supernowej albo kosmiczną mgławicę.

Poza tym Irena Zieniewicz w abstrakcyjnych obrazach bez tytułu używa kolorów kojarzących się z barwami maskującymi: zieleni i brązów. Autorka zawarła tu konkretną myśl, którą podejmowały już jej wcześniejsze dzieła. To próba analizy, jak sama pisze: „aspektów widzialności i niewidzialności określonych grup społecznych”, ale też, co wiemy z innych jej prac, tutaj niepokazywanych, wskazywanie na tragizm a zarazem niedorzeczność wywoływania wojen czy budowania granic. Kontrastując rozmyte plamy z bielą i malowaną głęboką czernią płaszczyzną, Zieniewicz dodatkowo podkreśla dramatyzm konfliktów zbrojnych.

Maciej Walczak pokazuje jeszcze płaską, pionową, ażurową rzeźbę „Pożądanie” z rdzawej stali, obrazującą ten pierwotny instynkt. Zarysowana, jak to u Walczaka, tylko konturami kobieca postać bez głowy odwołuje się do przedstawień Afrodyty, tu trawionej przez płomień pożądania właśnie. Miłość jako idea zderzona została ze zwierzęcą seksualnością, subtelność uczuć (i ulotność pożądania) – z solidnym, twardym materiałem, z którego wykonano rzeźbę. Sztuczne światło wyodrębnia ją z półmroku, a zarazem ustawiona jest pod światło naturalne, wpadające przez okna – wszystko to podkreśla jej konturowość, przez co wygląda jak wielka wycinanka.

Wszystkie te tak różne prace świetnie wybrzmiewają razem – jakby autorzy stworzyli je specjalnie na potrzeby tej prezentacji. Współtworzą wizualną pełnię. Jak zauważa Adam Mazur, krytyk sztuki, dyrektor instytucji InLodz21, która zarządza Kamienicą Hilarego Majewskiego: „W Tyglu

poszczególne prace i postawy stapiają się w nową, zaskakującą całość, która jest czymś więcej niż sumą poszczególnych elementów. W czasach obrony autonomii własnego dzieła przez konserwatywnych malarzy i malarki to odświeżający, progresywny i zarazem typowo łódzki ruch”.

Aleksandra Talaga-Nowacka

„Tygiel” - wystawa prac Piotra Skowrona, Macieja Walczaka i Ireny Zieniewicz w Kamienicy Hilarego Majewskiego, czynna do 4 lutego 2024. Kurator: Maciej Walczak.